ANUL I No 106 | 4 PAGINI 2 LEI | Marţi 18 Noembrie 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieţi româneşti

Redacţia din Bucureşti Bulevardul Lascăr Catargiu, 11 Tel. 2.05.43 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, Pentru instituţii 1000 lei | Redacţia din Chişinău: Strada Mihail Eminescu 19 Telefon 109

FARMACIILE PUBLICE

Intr'o recentă conferinţă de presă, d. dr. Petre Tomescu, ministrul Sănătăţii, a făcut un documentat expozeu asupra situaţiei actuale a farmaciilor publice din România.

După cum cititorii îşi pot aduce aminte, — cu câţiva ani în urmă majoritatea conducătorilor de farmacii erau vrăjmaşi de moarte, în special evreii. Din cifrele furnizate de d. ministru al Sănătăţii, rezultă însă că în ultimii doi ani situaţia s'a ameliorat simţitor. De unde până în 1940, din totalul de 1434 farmacii, 845 erau deţinute de străini, astăzi majoritatea concesionarilor de farmacii publice sunt români. Procesul de românizare a făcut în acest domeniu progrese apreciabile şi e de nădăjduit ca într'un viitor foarte apropiat situaţia să fie şi mai satisfăcătoare.

Problema are însă şi alte aspecte.

In primul rând numărul farmaciilor existente nu este suficient dacă îl raportăm la norma populaţiei. Legile noastre prevăd să avem o farmacie la 5000 de locuitori la mediul urban şi o farmacie la 8000 locuitori în mediul rural. Astăzi, această proporţie este aproape numai la oraşe. La ţară, de abia dacă avem o farmacie la 20 până la 30 de mii de locuitori.

Problema răspândirii uniforme a populaţiei rurale impune conducătorilor de astăzi ai ţării să ia de urgenţă măsuri pentru îmbunătăţirea acestei situaţii.

Farmacia devine din zi în zi mai necesară sănătăţii poporului. Interesul pe care omul dela ţară îl manifesta altădată pentru medicamente a dispărut astăzi în de-săvârşire. El preferă cu multă milă reţeta dată de medic şi de multe ori — pentru bolţi uşoare — merge direct la farmacist, căci în lipsa unei farmacii aici are tot atâta pricepere la tămăduirea suferinţelor fizice ca şi medicul. Farmaciştii din multe târguşoare provinciale pot şi ei ondrăsni să-şi numească clientela lor o consultaţie populaţia satelor îndepărtate.

Este cunoscut însă faptul că, deşi farmacia rurală are toate posibilităţile de dezvoltare, până astăzi au fost foarte puţini aceia cari să fi încercat să deschidă farmacii la sate. Din această cauză proporţionalitatea e departe de a fi realizată în mediul rural.

D. prof. dr. Petre Tomescu, un bun cunoscător al realităţilor şi un om cu voinţă hotărâtă în aplicare, în toate problemele care interesează capitolul sănătăţii publice, soluţii urgente şi eficace, a anunţat o serie de proiecte a căror realizare ar putea să îndreptăţească radical situaţia.

Mai întâi, actualul ministru al sănătăţii publice a luat hotărârea de a înfiinţa la fără sfârşit farmacii câte sunt necesare pentru atingerea proporţiei stabilite de de lege. S'ar crea astfel un mare număr de locuri de conducători de farmacie, locuri în care ar fi numiţi, în urma unui serios examen de selecţionare, toţi farmaciştii noştri, cari astăzi lucrează ca personal ajutător în farmaciile publice.

Căci spre deosebire de alte ramuri de activitate românească, avem astăzi 1455 farmacişti noştri cari nu au farmacii proprii. Numărul de conducere pentru farmaciile nou înfiinţate poate fi deci cu uşoare recruţări.

Singura problemă care ar mai rămâne de soluţionat este problema finanţării noilor farmacii.

D. dr. Petre Tomescu a anunţat că va fi ocazia ca în cât mai şi înlăture şi aceste dificultăţile de ordin financiar pe care le-ar da-tora iniţiativei viitorilor concesionari de farmacii, recrutaţi pe bază de examen.

Deocamdată chestiunea organizării acestui credit se află în studiu. Dar, dacă ţinem promisiunea d-lui ministru al Sănătăţii, ea va fi rezolvată înainte de terminarea examenelor de clasificare a farmaciştilor.

MAJESTATEA SA REGELE
A PREZIDAT SOLEMNITATEA DESCHIDERII CURSURILOR UNIVERSITĂŢII DIN BUCUREŞTI

Eri Sâmbătă, la orele 11 dimineaţa, în amfiteatrul noului palat al Facultăţii de Drept s'a desfăşurat solemnitatea deschiderii cursurilor Universităţii din Bucureşti.

Solemnitatea a fost prezidată de Majestatea Sa Regele Mihai I.

Deschiderea noului an academic al Universităţii din Bucureşti, a fost prilejul unei înălţătoare manifestaţii naţionale.

N'a fost inaugurarea obişnuită a unui an de studii, ci un act de afirmare al conştiinţei naţionale. Solemnitatea aceasta, care în alţi ani avea înţelesul reînceperii unei munci întrerupte, s'a desfăşurat de astă dată sub semnul luptei naţionale, când pentru Universitate şi studenţii se ivesc roluri noui în cadrul noului Stat. Universitatea românească n'a fost şi nu va putea fi un corp izolat în cadrul Naţiunii, ci un izvor de energie spirituală în serviciul idealurilor colective. Această mare misiune a Universităţii, a fost subliniată în toate actele înălţătoarei solemnităţi de ieri. Prezenţa M. S. Regelui ca simbol al tinereţii şi al viitorului neamului a fost elocventă, iar fericitoasele aplauze care îl au se mai săvârşeau la adresa Suveranului, i-au dat cea mai justă semnificaţie. D. Profesor Mihai A. Antonescu a făcut minunata cuvântare şi politică a unei generaţii universitare. D-sa a vorbit cald şi convingător, însoţit de dragostea pe care o manifestă în toate ocazii pentru tineret.

In toate cuvântările evocarea morţilor în războiul sfânt s'a făcut cu multă pietate.

Dogul Mareşalului Antonescu a fost prilejul unor vibrante manifestaţii de simpatie.

Integrat momentului naţional de azi, inaugurarea noului an academic a fost un măreţ act sărbătoresc.

Iată dela orele 10 dimineaţa, studenţii şi studentele Facultăţilor din Capitală în grupuri compacte, sosesc la Facultatea de Drept şi iau loc în balcoanele amfiteatrului. Câte-o clă Il Istrecul amfiteatrului e arhipline.

In incinta, personalităţi proeminente din viaţa culturală a ţării şi profesorii universitari, conferenţiari, asistenţi şi invitaţi au ocupat toate locurile până la ultimul.

Soseşte Majestatea Sa Regele

Majestatea Sa Regele Mihai I a plecat eri pentru prima oară în noul palat al Facultăţii de Drept.

Studenţii l-au făcut o primire cum nu se poate mai entuziastă.

E ora 11 fără câţi minute.

In aşteptarea Suveranului, intrarea în noul palat al Facultăţii d. Profesor Mihai A. Antonescu, Vicepreşedinte şi preşedinte administrativ al Consiliului, el, însoţit de la Facultatea de Drept, se întâlnesc câteva clipe cu rectorul Universităţii d. prof. Ilori Hulubei.

(Continuare în pag. II-a)

Coperta argintată de pe sfânta Evanghelie, dăruită pentru biserica din com. Coşniţa jud. Dubăsari-Transnistria, de către funcţionarii Casei Generale de Pensiuni

DESCOPERIRI FERICITE IN GRAIUL DE PESTE NISTRU

Către cunoscuţii mei, de multe ori mi-am arătat pâinea-de-zăi pentru cuvinte de bună viţă dela Tracia pentru din vechea noastră. Ca şcolar semănarist, m'a fost o adevărată jale, când am aflat că vechiu grăire cunoscută avea cuvântul arătă din farmecul acesta. Azi îi aicea, aici în Basarabia ori până la Moldova, aţi avea o vechă tuncană la locul celei latineşti. La vechiu neuzare scriori fost, precum la Psaltirea Sobieţă, deci pelu anul 1400, glăsu cuvântul arătă, cu rostirea lui o purjocut la 1, aşa ainul romanesc.

Deci la Iscopanul Iscomeiarii valor Dintii state românesti, avem încă vechi de viţă veche aicea sau aflat dela strămoşii noştri Romani. Dacerei ea a perit, iar ani cine mai ştie de dânsa. Tu aţeţeşti în inimă cânt vezi ce, pentru numpe am avut care c'au pendut.

Şi totuşi ce extraordinare trebuie să fie clipa când descoperim că avem de vechi s'au perit cu totul, nu lovă le mai glăsuri! O surmeasă descoperire am făcut eu aici, peste Nistru, şi nu mă rabă inima să n'o spun şi altora.

Ei, care e acea descoperire?

E vremea vechi acestei de aicea, pe care azi noi o numim ciuţ sau ciuţă. Ei bine, am aflat că aici, peste Nistru, moşenenii noştri numesc ciupul unuia, iar pândaţului ciupos îi zic pândăr ciuţos. Nu ea o vechă vorbă, venită de prin brâie, ci ea o rostire vechiată, Preotul Gagea, de baştina de peste Nistru, azi cu slujba la Dubăsari, — a rostit cuvintele pământ ciuţos.

Când am auzit, mi-a zvâcuit inima. Ce o ai Doamne auzim vorba de demnă din gura altui Ion ... şi că aşa ale moşenenii noştri în tot ţinutul pe unde domnia sa s'a petrecut vinerea, adică prin plaiele Dubăsarilor.

Azi am auzit vorba aceasta şi în satul Cuzăuţi unde am aflucu Sinetica.

Apoi nu este oarecare o fericită descoperire? Fără doar şi poate. Iată că mai glăsuri ştiute vechii grăiri dela Tracia şi încă unde ştiţi nu te gândeşti. La scumă Transnistria, de care ştiam atât de puţin, găsim nu legătura, ci chiar cuvinte vii, de viţă veche, ieşite şi scoase, în vechiu din toate ştiţele a frăţior de peste Nistru.

Să ne bucurăm de astfel de descoperiri şi să le vestim tuturor mai tuturor. Vom preţui şi mai mult scumpă Transnistrie şi ne vom frăţi cu ea.

Tiraspol, 4 Noembrie 1941.

Arh. Scriban

BASARABIA, TEMELIE DE GRANIT PENTRU EUROPA CEA NOUĂ

Grija încordată pe care Conducătorul Statului o dădea pentru nona zidire românească a Basarabiei, a făcut din această provincie un mare şantier de activitate. Se lucrează cu adevărată sârguinţă. Se lucrează cu râvnă şi insuflefire, imprimându-se vieţii basarabene un ritm deosebit, creator şi realizator.

In Basarabia trebue făcut totul dela temelie. Dar ştiţa Conducătorului şi devotiunea Guvernului au reuşit să dea o intensificare atât de mare forţei organizatoare, încât s'au realizat lucruri miraculoase în timpul cel mai scurt.

Provincia de peste Prut şi-a revenit. Şi-a refăcut puterile şi în momentul de faţă îşi trăieşte viaţa ei în toate domeniile.

Câte şi câte mii de comunicaţii au fost refăcute, administraţia organizată în toate compartimentele, şcolile puse în funcţiune, treburile gospodăreşti şi economice îndrumate pe făgaş omenesc, plăgile şi insămânţările intensificate, aprovizionarea populaţiei cu cele de trebuinţă în prag de iarnă. Şi câte altele.

Chişinăul îşi reia ritmul de capitală. Viaţa lui, distrusă de regimul bolşevic şi de prăpădul războiului, a intrat în aspectul normal. Are lumină electrică, apă de băut, centre de aprovizionare, iar zilele acestea vor fi puse în circulaţie şi tramvaielele. In câteva luni s'au putut reface pustiirile lăsate de barbaria bolşevică, aşa că nu peste mult acestea vor păreа o amintire urâtă, îndepărtată.

Forţa de creaţie românească s'a afirmat în chip deosebit în Basarabia, verificând marile posibilităţi ale rezervorului nostru de energie. Voinţa Mareşalului a ştiut să dea acestei energii întregul ei puls de înfăptuire, care s'a manifestat într'un suflu nou şi ionoitor. Ceeace s'a târâgănat odinioară, s'a putut face acum. Şi se va desăvârşi mâine la un grad mai înalt de intensitate.

Poporul basarabean s'a încadrat cu admirabil devotament în această trudă de zidire nouă. Credinţa lui de mai bine s'a dăruit total gândului şi voinţei Mareşalului Antonescu. El participă la muncă şi la năzuinţe cu o atitudine demnă de glorioşii lui strămoşi, cari ne-au lăsat sfântă moştenire mosia românească dela Răsărit.

Am putut constata elanul acestei credinţe şi din insufleţirea cu care naţia basarabeană a alergat să se rostească pentru Mareşalul Antonescu la plebiscitul din săptămâna trecută. Basarabenii s'au prezentat la

George A. Petre

(Continuare în pag. III-a)

FLOTA SOVIETICĂ DINTRE KRONSTADT ŞI PETERSBURG INTR'O SITUAŢIE CRITICĂ

HELSINKI, 15 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:

In zona răsăriteană a Golfului Finlandei, între Kronstadt şi Petersburg, marea este acoperită de o gheaţă groasă de gheaţă.

Se afirmă că, dacă frigul intens se va menţine, forţele navale sovietice, care numără, între altele, 80 submarine, vor fi imobilizate complet.

Marfă pentru sovietici, care le va fi livrată de sus... (PK. Wb.)

JOCUL STATELOR UNITE IN EXTREMUL ORIENT
Pe marginea adoptării proectului de modificare a legii neutralităţii

Fierberea tot mai crescândă din Statele Unite şi-a atins eri scopul politic, deoarece Camera reprezentanţilor din Washington a adoptat cu o majoritate de numai optsprezece voturi proectul de modificare a legii neutralităţii. Votarea s'a făcut, din câte se vede din telegrame, sub presiunea directă a d-lui Roosevelt care a trimis preşedintelui Camerei reprezentanţilor o scrisoare prin care îi făcea atent că neacceptarea proectului de modificare a legii neutralităţii ar încuraja prea mult puterile Axei şi, în acelaş măsură, ar arunca o atmosferă de deletăm asupra Angliei, Chinei şi Rusiei Sovietice.

In general, puterile Axei, şi în cvanul rând Germania, n'au fost deloc impresionate de votarea luată în Camera reprezentanţilor. Cercurile oficiale din capitala Reichului găsesc că cel mai bun răspuns la politica belicistă a d-lui Roosevelt nu poate fi, în viitor, decât lupta promptă şi săvârşită fără cruţare. Ceeace, însă, opreşte atenţiunea acestor cercuri oficiale [illegible] cum s'a făcut votarea în Camera reprezentanţilor unde, cu toată presiunea directă a d-lui Roosevelt, s'a putut îi obţinută decât doar o biată majoritate de optsprezece voturi. Dear atât. Acest lucru este extrem de semnificativ, dacă ştiţa propagandă belicistă care a tărît poporul Statelor Unite într'o apăsătoare psihoza de război. D. Roosevelt, sigur, observă necesă majoritate ridicolă, dar d. Roosevelt este probabil numai că pe viitor îşi va putea motiva unele acţiuni cu caracter de agresiune. Bineînţeles, cu precădere în Extremul Orient, interesele negustoreşti ale d-lui Roosevelt se vor ciocni de comandamentele de viaţă şi naţionale înscrise pe submarinele Axei. Intr'adevăr, cu precădere în Extremul Orient, deoarece d. Roosevelt încearcă să frâneze, să preocupe Japonia, pentrucă Rusia Sovietică să simţă o oarecare libertate în Siberia. Ştirile ultime arată că, aproape simultan cu „succesul" obţinut în Camera reprezentanţilor, armatele bolşevice de sub comanda generalului Blucher, ar fi şi plecat spre Urali spre a ameliora situaţia frontului bolşevic, în Europa. Dată fiind importanţa acestor ştiri, două lucruri certe se desprind cu uşurinţă. Intâi, Rusia Sovietică recurgând la armatele din Extremul Orient manifestă cel mai palpăit simptom al disperării. Ea nu mai posedă, literalmente, armate organizate spre a le opune insistăţii germane. Al doilea, transportarea armatelor bolşevice create special pentru această parte a Rusiei Sovietice, se sprijină — fără doar şi poate — pe manevrele belicoase ale d-lui Roosevelt şi, mai vârtos, pe adoptarea proectului de modificare a legii neutralităţii.

Sosoteala pe care şi-o face d. Roosevelt, este atât de ierbică, încât ea frizează simplismul. Făcând scandal şi panică, înarmând vase de comerţ şi adoptând proectul de modificare a neutralităţii, d. Roosevelt îşi închipue că Japonia se va întoarce complet cu faţa spre Pacific şi că, în concluzie, armatele bolşevice din Extremul Orient pot fi utilizate mai cu folos în Caucaz, la Moscova, sau în Murmania.

Puterile Axei n'au fost surprinse, este adevărat, de adoptarea proectului de modificare a legii neutralităţii, dar ele au fost găsite la posteri, ceiace a adus scufundarea lui „Ark Royal", cel mai mare vas port-avion din lume. Secţiunile războiului sunt prea bine împărţite, pentrucă vreuna din puterile Axei să mai fie surprinsă. Japonia, astfel, rămâne o mare realitate între Berberea dintre Statele Unite şi „vulcanul" pe care ar vrea să-l facă sare Urali armatele bolşevice de sub comanda generalului Blucher.

MAJESTATEA SA REGELE A PREZIDAT SOLEMNITATEA DESCHIDERII CURSURILOR UNIVERSITĂŢII DIN BUCUREŞTI

(Urmare din pagina I-a)

[illegible] decanii tuturor facultăţilor cari oaşte toţi robele cu hermină.

Din automobilul regal coborâ Sa Regele însoţit de d-nii: colonel Marcare, mareşalul Palatului, colonel Antonescu adjunct regal, maiorul Rădulescu comandantul Batalionului de Gardă al Palatului şi locotenentul Vergot, ofiţer de ordonanţă al Suveranului.

D. rector profesor Hulubei, dând cu urarea „hun anul" Suveranului, îl conduce în sala de consiliu al profesorilor, unde au fost prezenţi M. S. Regelui, d-nii decani şi profesorii Universităţii din Capitală.

STUDENŢII ACLAMA PE SUVERANUL GENERAŢIEI LOR

La orele 11 apare în incinta Facultăţii, Majestatea Sa Regele.

Suveranul poartă mândra uniformă de general de escadră şi pe piept crucea Ordinului „Mihai Viteazul".

Odată cu apariţia Şefului Suveran în sală, se deslănţuie, ca o furtună, înropot de aplauze şi urale însufleţite.

„Trăiască Regele!" — izbucneşte vijelios din piepturile studenţilor.

Acum câţi ani [illegible] Orchestra Filarmonică condusă de maestrul George Georgescu intonează Imnul Regal.

Apoi studenţii parcă nu vor să mai încetere cu aplauzele care durează fără exagerare timp de cincisprezece minute.

Sunt sinceritatea şi tăria omagiu pe care studenţii au înţeles să le aducă Regelui generaţiei lor — Suveranului desrobitor.

ASISTENŢA

La catedra de onoare, de unde Majestatea Sa preşedează şedinţa solemnă, au luat loc în dreapta Suveranului, d. Prof. Mihai A. Antonescu, Vicepreşedinte şi Preşedinte ad-interim al Consiliului, iar în stânga Suveranului d. prof. Horia Hulubei, rectorul Universităţii, apoi d. prof. I. N. Finţescu decanul Facultăţii de Drept, şi d-nii Inginer Const. D. Basilă, ministrul Lucrărilor Publice şi al Comunicaţiilor; d. general Sichitiu ministrul Agriculturii, d. profesor dr. Petre Tomescu, ministrul Sănătăţii; general N. Stoenescu, ministrul Finanţelor; profesor Enric Ţiţeicăpeanu, subsecretar de stat al Cultelor şi Culturii Naţionale; profesor dr. Vintilă Ciocâlteu, decanul Facultăţii de medicină umană; prof. Al. Vechiu, decanul Facultăţii de medicină veterinară; prof. Al. Marcu, decanul Facultăţii de Litere; prof. Vintilescu, decanul Facultăţii de farmacie; prof. Alexandru, decanul Facultăţii de silvicultură; prof. Serban Ionescu, decanul Facultăţii de teologie, G. Teodorescu rectorul Politehnicei, prof. Tăscă dela Academia Comercială.

În incintă au luat loc d-nii: prof. I. Simionescu, prof. Nicolae Bănescu, prof. Nichifor Crainic, prof. Emanoil Antonescu, prof. Bazilescu, prof. C. Stoicescu, prof. Constantin Marinescu, prof. Vintilă Mihăilescu, prof. Mircea Djuvara, prof. Leon, prof. Caracostea, prof. Lolicată, prof. Sipson, prof. dr. Reicher, prof. Victor Bădulescu, prof. I. Răducanu, profesorii Cartojan, Maiman, Vermeulen, Bălănescu, Oprescu Th. Ionescu, Vrăbiescu, Corodeanu, Vlăspescu, Dimitriu, Scarlat Lambrino, dr. Ţuţi Vasiliu-Tanţ, Sian Ionescu, Dan Berceanu, D. D. Gerota, Emil Brândză, Teţu Tempea, Virgil Ventzuin, etc.; d. Al. Bădăuţă secretar general al Ministerului Propagandei Naţionale, d. Petre Ilcuş directorul Presei, şi numeroşi conferenţiari şi asistenţi universitari.

Majestatea Sa Regele ocupând scaunul prezidenţial declară şedinţa deschisă.

SERVICIUL RELIGIOS

Se oficiază apoi un serviciu religios. Rugăciuni fierbinţi se ridică către acel Atotputernic „ca să le lumineze studenţilor mintea spre primirea învăţăturii"...

Apoi se înalţă rugăciuni către Cer pentru aroşi profesori şi studenţi ai Universităţii căzuţi pe câmpul de onoare pentru apărarea Patriei. Se face apoi o aleţiune pentru inaugurarea noului local.

CUVANTAREA D-LUI RECTOR AL UNIVERSITĂŢII, PROF. HORIA HULUBEI

După ce serviciul religios a luat sfârşit, Majestatea Sa Regele dă cuvântul d-lui prof. Horia Hulubei rector al Universităţii din Capitală:

MAJESTATE,

„Universitatea vă mulţumeşte cu recunoştinţă şi dragoste, că aţi binevoit să veniţi astăzi între noi.

Aţi fost pe câmpurile de luptă şi aţi văzut cum toţi, dela Mareşalul nostru până la soldat, au ştiut să răspundă comandamentului unei de sol dârâtate românească, integrală.

Aţi venit azi între noi să luaţi parte la sărbătoarea muncii tineretului, pe care l-aţi iniţiat nu de mult, sub vremi gloanţelor vrăjmaşe.

Aici lupta se continuă, nu mai puţin aprigă, pentru promovarea elitelor neamului.

Prezenţa Majestăţii Voastre între noi, profesori şi studenţi, ne cinstea, ne mult şi ne îndeamnă şi mai mult la muncă.

Să ne trăiţi Majestate". (Puternice aclamaţiuni la adresa Suveranului).

Telegrama trimisă de domnul Mareşal Ion Antonescu

D. rector Hulubei citeşte apoi următoarea telegramă trimisă de d. Mareşal Ion Antonescu:

**„Cu prilejul deschiderii cursurilor, vă rog să primiţi Dvs. Domnule Rector, profesorii şi studenţii Universităţii din Bucureşti, cel mai bun gând al meu. În cadrul strădaniilor de reclădire naţională, Universitatea românească are îndatoriri cu totul excepţionale. Mai mult decât oricând, Ţara îi cere să fie nu numai o şcoală a cărţii ci şi una a neamului, să promoveze cultura şi să întărească conştiinţa naţională. Mai mult decât oriând, Universitatea noastră, care a făcut dovada că este pătrunsă de sentimentul mândriei româneşti şi al rostului ce avem de îndeplinit în aşezarea viitoare a lumii, trebuie să aleagă şi să pregătească elitele intelectuale, morale şi de muncă, caracterele şi conştiinţele care să asigure, prin spiritul de ordine şi prin conştiinţa lor, înălţarea prin faptă a acestui neam. În credinţa că dela Rector şi până la cel mai tânăr dintre studenţi, fiecare în parte şi toţi laolaltă vor răsfrunde la necesitatea ceasului nostru, care nu este a meaci a Patriei, ceea Universităţilor noastre, decanii Facultăţilor de ştiinţe, prof. Serban Ionescu, decanul Facultăţii de teologie, G. Teodorescu rectorul Politehnicei, prof. Tăscă dela Academia Comercială.

În incintă au luat loc d-nii: prof. I. Simionescu, prof. Nicolae Bănescu, prof. Nichifor Crainic, prof. Emanoil Antonescu, prof. Bazilescu, prof. C. Stoicescu, prof. Constantin Marinescu, prof. Vintilă Mihăilescu, prof. Mircea Djuvara, prof. Leon, prof. Caracostea, prof. Lolicată, prof. Sipson, prof. dr. Reicher, prof. Victor Bădulescu, prof. I. Răducanu, profesorii Cartojan, Maiman, Vermeulen, Bălănescu, Oprescu Th. Ionescu, Vrăbiescu, Corodeanu, Vlăspescu, Dimitriu, Scarlat Lambrino, dr. Ţuţi Vasiliu-Tanţ, Sian Ionescu, Dan Berceanu, D. D. Gerota, Emil Brândză, Teţu Tempea, Virgil Ventzuin, etc.; d. Al. Bădăuţă secretar general al Ministerului Propagandei Naţionale, d. Petre Ilcuş directorul Presei, şi numeroşi conferenţiari şi asistenţi universitari.

Majestatea Sa Regele ocupând scaunul prezidenţial declară şedinţa deschisă.

SERVICIUL RELIGIOS

Se oficiază apoi un serviciu religios. Rugăciuni fierbinţi se ridică către acel Atotputernic „ca să le lumineze studenţilor mintea spre primirea învăţăturii"...

Apoi se înalţă rugăciuni către Cer pentru aroşi profesori şi studenţi ai Universităţii căzuţi pe câmpul de onoare pentru apărarea Patriei. Se face apoi o aleţiune pentru inaugurarea noului local.

CUVANTAREA D-LUI RECTOR AL UNIVERSITĂŢII, PROF. HORIA HULUBEI

După ce serviciul religios a luat sfârşit, Majestatea Sa Regele dă cuvântul d-lui prof. Horia Hulubei rector al Universităţii din Capitală:

MAJESTATE,

„Universitatea vă mulţumeşte cu recunoştinţă şi dragoste, că aţi binevoit să veniţi astăzi între noi.

Aţi fost pe câmpurile de luptă şi aţi văzut cum toţi, dela Mareşalul nostru până la soldat, au ştiut să răspundă comandamentului unei de sol dârâtate românească, integrală.

Aţi venit azi între noi să luaţi parte la sărbătoarea muncii tineretului, pe care l-aţi iniţiat nu de mult, sub vremi gloanţelor vrăjmaşe.

Aici lupta se continuă, nu mai puţin aprigă, pentru promovarea elitelor neamului.

Prezenţa Majestăţii Voastre între noi, profesori şi studenţi, ne cinstea, ne mult şi ne îndeamnă şi mai mult la muncă.

Să ne trăiţi Majestate". (Puternice aclamaţiuni la adresa Suveranului).

românești să pornească la muncă cu convingerea că prin ele și cu ele vom clădi din temelii noul stat de ordine, de forță și de creație, pe care avem datoria să-l clădim.

(ss) Mareșal
ION ANTONESCU"

După jungi și frenetice aplauze ale asistenţei la adresa Mareşalului Conducător, d. rector Hulubei continuă apoiind:

IUBIŢI STUDENŢI,

Ne-am înfiripat şi desvoltat, ca naţiune, pe o binecuvântată regiune a Europei, mănoasă în toate şi în direcţii legătură cu marea civilizaţie emigrată din orient. Încă cu câţi mii de ani înainte de Hristos, un schimb constant de populaţie şi bunuri a avut loc între ţinuturile noastre şi străinătăţile aşezări mediteraneene. Tribul lui elene, fluviatile şi Egiptul, au vieţuit un timp cu noi, pe malurile Dunării, în drumul lor spre cucerirea Egeeului. Iar mai târziu, legiunile lui Traian, ne-au adus, pe alţi căi, achiziţiile eterne ale antichităţii greco-latine. Aşa a apărut mozaicul românesc, moştenitor fericită de case, cu o bogăţie creditate sufletească. Poporul român, născut în haţăn de cultură, luând din destinele romane şi bravura dacă, îşi îndeplineşte de mii de ani misiunea lui la porţile Asiei. Au venit peste el neamurile cerului; l-au învăţat multe şi le-a învăţat multe; experienţa lui a crescut. Înţelepciunea moştenită dela eliteri, altruismul, [illegible] au ajutat şi absorbită cu măiestrie şi le mod pasnic pe toţi cari d'au apărut în sânul nostru etnic.

Noi nu am stăcut niciodată pe ai noştri, dar ne am bătut chiar mai cu o rată, când Ucenia veneticilor ne-a forţat să renunţăm la ceea nostră de popor blând. Aşa am menţinut apoteoza, dezlănţuirea secolelor, faţa conştiinţei.

Faţă mostenirea făurită prin spirit muncă şi jertfă, pe care avem trebuie să o menţinem şi să o transmitem şi mai glorioasă, color de după noi. Soldaţi în cuget şi faptă, aşa cum se cuvine în mierea pământului din ţara Mottor, în ştiinţa pământului de la Bistriţa şi a ţăranilor lui Ştefan, dintre Prut şi Nistru, vom ieşi cu bine şi din cumpăna de azi.

Încercările de vremuri ne cer să nu mai risipim energia în discuţii sterile, în ciocniri condamnabile şi să înţelegem că nu mai există pe ducă pentru o sinţă românească; decât pentru un cuget, cugetul românesc; decât pentru o muncă, munca românească.

În promovarea lor, rolul Universităţii este determinat. Aceasta instituţie, nucleu şi sinteză de activitate intelectuală, element decisiv pentru afirmarea conştiinţei naţionale, trăitoare de unire între toate eforturile generoase, factor de echilibru şi de încadrare în eternitate a realităţii daco-romane, de progres luminat şi de fiinţă conştientă, instrument de legătură cu ţinutele în devenire, a fost şi va rămâne chezăşia permanenţei şi progresul spiritului nostru.

Ea trebue să se ridice deasupra pătimirilor şi contingenţelor, a neînţelegerilor, atacurilor şi hărţuirilor interesate. Cine trăieşte în Universitate înţelege în taină românismul. Sunt aceste cuvinte ce vă trăiesc greşala ce începuse să se infiripească în un moment de nedumerire în viaţa noastră din ultimele două decade.

Acum când împrejurările cer o colaborare creatoare şi efectivă a tuturor energiilor româneşti, ar fi o crimă dacă am persista în eroarea trecutului.

Conducătorul Ţării şi guvernul său ajutat, Universitatea cum ne a fost o'edată ajutată cu tot prestigiul şi puterea pe care le-o dă cunoaşterea şi cartea lor dragoste de ţară.

Universitatea în mulţumirea cldurosă, şi prin Universitatea toată suflarea românească crescută şi formată de ea.

Ne o lucrat şi trăim acum să intreprindem o expunere de programe a organizării Universităţii.

Tin limit să repet că dorinţa ei este să rămână pe linia şcolară a promovării culturii şi că va căuta şi mai mult, să adauge la tăriile de glorie a românismului, producţia ei ştiinţifică în creşterea de valori spirituale universale. Un popor nu poate fiinţa drept sine la viaţă prin contribuţia ei la evoluţia umană. Universitatea înţelege această şi este fericită că se simte acum aţintită material şi moral ca ei şi poate lucra mai bine.

Apoi, Universitatea ca instituţie de înaltă învăţătură înţelege, ca de îndeosebi, să se integreze nevoilor neamului ajutând din toate puterile ei la creşterea elitelor, atâţi Românului de mâine.

Universitatea nu face politică şi gestiunile ei nu sunt şi nu trebue să fie decât căutarea de unificare a intereselor românesti.

Universitatea este nemărginită şi poate, în exponenţii ei, să participe la studiul problemelor [illegible] şi umane [illegible] naţiu.

Universitatea are nevoie de o anumită libertate de organizare interioară, specifică şi experimentată de secole; [illegible] se cerceteză de această libertate ardând cu unele [illegible] omogenă a [illegible] de valori [illegible] pentru ca poterea ei de acţiune şi [illegible] în ţară şi [illegible] valori mai [illegible].

Şi acum îndrăzi studenţi şi studente!

Anul trecut ăţi fost 11.651 [illegible] la [illegible] băieţi şi [illegible] fete.

Au fost 1015 licenţiaţi (692 băieţi şi 323 fete).

Universitatea a eliberat 221 diplome de doctor la diferite specialităţi (173 băieţi şi 48 fete).

Câteva date [illegible] studenţi din anul precedent:

Date 28 ianuarie la 31 Martie 1941 Oficiul Universitar a subsistat în ţară [illegible] din care 14.421.417 pentru Bucureşti.

Nu acordat la Universitatea din Bucureşti 656 burse în bani şi 651 burse în cămin.

Sau organizat raioanele de vară pentru 134 studenţi şi [illegible] cheltuind 1.202.609 lei în două luni.

Ajutoare în bani de la fondul de burse 249.500. Asistenţă medicală [illegible] Burse achitate la 1 iunie 1941 până la 31 Martie 1941: în bani 211.864; cămine şi cantine 1.113.692.

Am ţinut să vă dau aceste date ca să vedeţi, în ansamblul lor, eforturi făcute de ţară pentru pregătirea dvs. pentru viaţa de mâine.

După câţi ani nu va mai fi ţară care în proporţie, să facă un atâ de mare sacrificiu pentru înaintarea la studii a copiilor ei.

Anul acesta contribuţia va fi mai mare.

Conducătorul Ţării a făgăduit că ne va da posibilitatea să ajutăm la maximum şi să răspândim munca [illegible] depărtă de [illegible].

Cifrele date [illegible] cămine şi cantine, Consiliul de Patronaj a oferit Universităţii peste 30 milioane lei numai pentru amenajarea în condiţiuni cât mai perfecte a căminelor şi cantinelor.

Domnul Mareşal Antonescu, preşedintele Consiliului de Patronaj, se ocupă în persoană şi urmăreşte efectele şi necesităţile acestei opere de sacrificiu în interesul muncitor.

Universitatea roagă pe d-nul Mareşal Antonescu să primească mulţumirile şi cele mai călduroase pentru munca generoasă şi de mare interes naţional pe care cu atâta abnegaţie o depune alături de noi.

IUBIŢI STUDENŢI,

Tot gândul şi faptă noastră o pentru voi. Trăiţi timpuri de mari prefaceri în lume, trăiţi timpuri care vor pecetui pe multă vreme soarta ţărei noastre.

Trebue să fiţi pregătiţi în lupta de mâine pentru ţară şi pentru voi, când numai capacitatea efectivă va condiţiona posibilităţile noastre de muncă şi de afirmare românească.

Mulţi din voi aţi venit poate istovi de pe câmpurile de bătălie. Unii din voi poate au căzut jertfă în lupta sfântă a noastre cu neam: sacrificiu simplu şi măreţ românesc.

Pentru realizarea dorinţelor noastre de glorie munca voastră în faţă de aceea.

Universitatea e cu voi".

Numeroase aplauze [illegible] d-lui rector Hulubei au fost subliniate de [illegible] şi [illegible] a [illegible].

Cuvântarea d-lui Prof. Mihai A. Antonescu, Vice-preşedintele Consiliului de Miniştri

Majestate,
Domnilor miniştri,
Domnule rector,
Domnilor Profesori,
Doamnelor şi Domnilor,
Studenţi, dragi mei dragi,

Am venit nu să împlinesc o formalitate convenţională, ci am adunat în obştirea la noi, ca Guvernul să-şi îmbrăţişeze [illegible] strădania cu acea a Universităţii.

Am venit ca să mărturisesc, în numele Guvernului Mareşalului Antonescu, respectul pe care-l are Guvernul pentru misiunea naţională a Universităţii şi pentru chemarea de mâine a tineretului nostru.

Şi ca mărturie că această credinţă nu este numai o afirmare, am mândria să aduc azi Universităţii Decretul Lege privitor la înfiinţarea unor catedre şi conferinţe adică Decretul de reînfiinţare a catedrelor şi conferinţelor care au fost desfiinţate în regimul de tiran'e din 1938—1939.

Am ţinut să ştergem prin aceasta cea dintâi — şi nădăjduesc cea din urmă — încercare a unui Ministru, străin de şcoală şi de sufletul ei, de a umili mândria universitarului şi de a lovi în aşezarea spirituală a Universităţii Neamului nostru.

Am venit să mărturisesc acest respect şi prin chemarea pe care o adresez azi în numele Mareşalului Antonescu şi al Guvernului, Universităţii, Profesorilor şi studenţilor ei.

Stăm azi la răscruce de veac.

În încleştarea aceasta a lumii, se sfârşesc azi destinul de veacuri al civilizaţiei şi al omenirii.

În pârâiala aceasta de sânge se zăreşte drum nou.

Mari popoare, cârmuite de mari conducători, au asvârlit în balanţa Destinului sângele inimei şi al jertfei pentru a zidi o lume nouă, o lume plină de ideaturi curate şi puternice.

În această lume nouă trebue să avem luciditatea de a vedea învăţămintele istoriei.

Ca şi azi, în lumea antică s'a dat o bătălie adâncă între Elenia raţionată, aberantă a lumii greceşti, între raţionamentul d'atât care suprimase rădăcinile vieţii din ordinea spirituală şi naţională şi între pragmatismul robust al Romei antice care zidea, în cutremurarea legilor şi în [illegible] [illegible] şi balanţei, dreptari izvorâte din fiinţa şi puterea de viaţă a neamurilor.

Şi azi, se dă în Europa o luptă aceraţă [illegible].

În această luptă, Neamul nostru adunat, pe lângă răspunderea participării la această frământare [illegible] de veacuri şi propria sa răspundere, preţul sa cheamare.

Am trecut prin prag de suferinţe, de deznădejde şi de [illegible].

Ne-am prăbuşit catapetesma mândriei [illegible] ale Neamului au fost târâte de [illegible] a unor vinovaţi.

Şi am ieşit din aceasta frământare prin sângele care zăceşte al [illegible], al ostirii noastre care ne-a poruncit viaţa sub semnul mândriei, sub semnul dreptăţilor. (Aplauze prelungite).

Pentru lumea care se va zidi în Europa, pentru aşezările de mâine ale Neamului nostru, misiunea Universităţii este covârşitoare.

Universitatea noastră trebue să înţeleagă că plămădirea vieţii spirituale este esenţa vieţii naţionale şi că de rădăcinile de viaţă pe care le înfige azi în constiinţa tineretului şi în puterea zămislitoare a gândului românesc depinde mâine şi puterea cu care ne vom realiza toate drepturile şi puterea cu care vom birui valurile ultime ale frământărilor europene.

Pentru aceasta trebue să privim cât mai mult în noi, în adâncurile noastre de credinţă şi de tradiţie, în adâncurile şcolei româneşti, în tradiţia ei sfântă care a făcut înţelepciunea ca lumina naţională să plece din amvon de biserică şi din prag de şcoală românească.

Universitatea are marea sarcină de a zidi spiritul Neamului.

Şi trebue s'o facă, ţinând seamă de toată autohtonia noastră, de toată înţelepciunea pe care ne-au adus-o veacurile de suferinţă, pe care le-am brăzdat cu sângele luminat al spiritului nostru de jertfă şi de luptă.

Să nu importăm superficial instituţii şi aşezări.

Generaţia dela 1848, generaţia răsăritoare de Universitate a fost fără îndoială o mare generaţie creatoare de istorie.

Generaţia aceasta care s'a frământat, care a suferit, care s'a răstignit pe multe cruci [illegible] răspunderi mult mai grele decât ale ceasurilor de azi.

Generaţia aceasta trebuie să aleagă între coropirea de veacuri a spiritului oriental şi între spiritul nou al Occidentului.

Atunci, după prăvălirea oştindiţoare a atâtor ocupaţii şi împărţiri străine;

Atunci, după atâtea suferinţe care sfâşieseră puterile de viaţă ale Neamului, era greu să scoţi din rădăcinile autentice ale Neamului Românesc, instituţii şi creaţii, legi şi prescripţii care să nu ţină seamă decât de propriile noastre izvoare, de propriul nostru de geniu naţional;

Şi trebuind să aleagă între a prăbuşi valul coropitor [illegible] cu tot ce aduce el amăitor în aşezarea noastră socială, şi între a alege sufletul occidental, reînviator, orizontul acela luminat de spiritul unei revoluţii creatoare;

Generaţia dela 1848 a ales pe aceasta din urmă.

Dar azi, trebue să ne dăm seama că invitarea aceasta creiată de absorbirea rapidă a spiritului occidental, trebue schimbat prin creaţia nouă a puterii româneşti a genialul românesc, prin transformarea instituţiilor, a tuturor legilor şi aşezărilor noastre. Ţinând seamă de puterile şi de geniul nostru de viaţă.

Aceasta este misiunea generaţiei de azi, să rectifice toate aşezările care au putut să aducă a'ci orizontul creator al libertăţii, dar care n'au izbutit să scoture din plămada veacurilor spiritul de luptă, spiritul de creaţie, spiritul de inoire al Neamului Românesc.

La această mare misiune Guvernul Ţării cheamă azi Universitatea.

Trebue să facem şcoală românească după geniul nostru naţional, pentru realizarea românească. Intemeiând ştiinţa autohtonă a gândului românesc şi a vieţii româneşti.

Trebue să zidim un Stat nou, un Stat plin de credinţă naţională, un Stat în care meritul şi capacitatea, onoarea şi lupta dreaptă să fie singurele mijloace de formare a elitelor naţionale;

Un Stat în care ace'a cari aparţin spiritului apus să înţeleagă că zorile luminii româneşti abia dacă mai pot să aştepte sfârşitul lor;

Şi ca mi cere ce trebue astăzi întemeiat, trebue zidit numai pe [illegible] [illegible] a [illegible] cari s'au chemat [illegible] chemarea naţională.

Universitatea românească trebue să ne ajute la formarea cadrelor.

Avem un Stat plin de forme cu instituţii prăfuite.

Acest Stat, pentru a putea realiza [illegible] naţională trebue să se intemeieze pe elemente noi care să răsunte la trăirile absolute a noei formaţiuni care n'a împiedicat în trecut atâtea tărâdenegi şi atâtea neînţelegeri.

Trebue ca acest cadru naţional al administraţiei să fie făcut de acei care prin sfatul lor, prin chemarea şi răspunderea lor, pot să trăiască aceste cerori ale Guvernului şi să le ajute, adică de Universitate [illegible].

La această misiune cheamă Guvernul Universitatea românească;

La această misiune de reconstrucţie, într'un ceas de reînoire naţională.

Am trăit azi dearândul în Universitate.

Este ceea dintâi şi cea din urmă mândrie a vieţii mele.

Pentruca Domnilor, nimic de pământ, nimic din [illegible] şi nicio onoare nu poate să exalteze mândria de a fi dascăl:

Bucuria de a lucrăţi cu grădinarul care adună cu ochi de soare şi mâini de pământ florile lui;

Ca sculptorul care taie în piatră cu puterea lui de viaţă forme noi creatoare;

Ca pictorul care adună din invelişul colorat al vieţii atâtea imagini pentru a le [illegible] cu puterea lui de creaţie.

Noi suntem mai mult decât grădinari, mai mult decât sculptori şi mai mult decât pictori.

Noi suntem locul care trebue să arăţi veşnic, pentruca din dogoarea, din cenuşa lui, să răsucească suflete noi şi mari pentru Neam, pentru credinţa naţională.

Deaceea, în acest ceas, mă adresez mai ales ţie, tineret drag, nădejde curată a acestui Neam, arăpe care trebue să alerge întotdeauna sprinţea şi să baţi întotdeauna puterile pentru ca Neamul să se poată înălţa.

Şi te îndemn să-ţi privesti Regele; este Regele generaţiei tale.

Este Regele generaţiei tale, este lacrima de bucurie prin care plecăm de suferinţă a Neamului Românesc surâde azi plină de putere şi credinţă în viitorul şi drepturile Neamului.

Şi te îndemn, tânăr drag, să te gândeşti la Conducătorul Statului, la Mareşalul Antonescu.

Deşi nu aparţine generaţiei tale, este tânăr ca şi tine; este curat ca şi tine.

Aripile lui bat tot atât de puternic ca şi ale tale, dar bat străpunse de săgeţile prin care o viaţă întreagă de luptă n'a făcut decât să-i dice şi mai sus sborul şi să-i dea şi mai mult povara răspunderi.

Înţelegeţi-l.

Pentruca Mareşalul Antonescu nu a trădat şi nu va trăda niciodată nici drepturile Ţării, nici propriile tale drepturi.

A venit la răscruce de veac.

Într'un an l-a dat Providenţa [illegible] încercările blestemate ale dureri.

Şi totuşi, în popas de un an, a izbutit să salere nu numai poverile de dezonoare ale trecutului, dar să despice creste noui de viaţă şi de drepturi pentru noi toţi.

Înţelegeţi că nimic din frământarea lui, nimic din suferinţa lui nu trebue să vă fie străin, dacă vă iubiţi cu adevărat Neamul şi dacă într'adevăr sunteţi Roman şi vreţi desrobirea Neamului acestuia, înăuntru şi în afară.

Înţelegeţi, că în aceste ceasuri grele trebue să intemeiem, împreună cu Universitatea, o aşezare a Neamului în care:

Să nu existe nici un alt crez decât crezul naţional;

Să nu existe nici o altă poruncă, decât porunca naţională;

Să nu existe nici o altă faptă, decât fapta pentru Neam;

Să nu existe nici un alt comandament decât jertfa pentru Ţară;

Cu aceste gânduri:

Generaţie, care te-ai născut sub cerul luminat al Românilor neatârnate;

Generaţie, care ai trăit sub cerul liber al strămoşilor noştri sfânţi;

Generaţie, mândră, care trebue să readuci Neamului mândria, simţe-ţi chemarea şi porunceşte-ţi să urmezi Regele şi Conducătorul pentru întreaga biruinţă a Neamului Românesc.

CUVANTUL STUDENŢIMII

Studentul Remus Teţu a rostit în numele colegilor săi exprimând acea [illegible] [illegible] a [illegible] pentru Majestatea Sa Regele, pentru Mareşalul Conducător şi pentru Universitate.

CUVANTAREA D-LUI PROFESOR I. N. FINŢESCU, DECANUL FACULTĂŢII DE DREPT

MAJESTATE!

„Mai înainte de a expune ceea ce înţeleg prin rolul Universităţii în Statul naţional, să-mi daţi voie, ca în numele profesorilor Facultăţii de Drept cât şi în numele studenţilor acestei facultăţi, să exprim vie noastră recunoştinţă Majestăţii Voastre că ai binevoit a veni în mijlocul nostru.

Simţim cu atât mai recunoscători Majestăţii Voastre cu cât [illegible] Facultăţii de Drept din Bucureşti nu şi-a găsit până azi [illegible] a [illegible]. Am vrut ca inaugurarea ei [illegible] sub înaltul patronaj al Regelui nostru.

Localul aşa cum îl vedeţi, în toată a lui uşurătate dar totuşi atrăgătoare înfăţişare, nu a fost construit de Stat sau de vre-o autoritate publică, nici cu sprijinul vreunei instituţiuni particulare, financiare, ori comerciale, cum se obişnuieşte în alte ţări. Palatul Facultăţii nu a fost construit, nici nu a fost înzestrat de vreunul dintre cei cari, ajutaţi de soartă au putut aduna bogăţii. Palatul acesta a fost zidit numai din contribuţiunea studenţilor în drept sub imboldul şi conducerea Decanilor, cari m'au precedat: regretatul Nicolae Basilescu şi d-ni prof. Const. Stoicescu şi Emanuel Antonescu, sub un comitet preşedat de d. prof. Antonescu secundat cu zel de negeţitor de d. prof. C. Stoicescu.

Acestora trebue să alăturăm pe toţi profesorii acestei facultăţi, cari au susţinut cu fapta lor realizarea a ceeace pentru noi era un ideal: construirea unui local, în care studenţimea să găsească tot ceeace e necesar unei activităţi ştiinţifice.

Şi destinul a voit ca Palatul construit prin contribuţiunea şi numai prin contribuţiunea tinerimii universitare să primească consfinţirea lui de către Suveranul generaţiei celor tineri, Suveranul împlinirii integrale a înaltelor ideaturi pentru care luptă dintre colegii lui pe câmpurile de luptă şi-au dat trupul şi sufletul în ochi având imaginea vie a României, aşa cum toţi o voim, aşa cum suntem siguri că va fi sub domnia lungă şi glorioasă a Regelui Mihai I.

MAJESTATE,
IUBIŢI STUDENŢI,

După cuvântul înţelept al Rectorului nostru care reprezintă în ceasul de faţă nu numai Universitatea din Bucureşti dar chiar şi ştiinţa românească, numele său evocându-ne contribuţiunea geniului naţional în progresele ştiinţei universale, după cuvântarea plină de înţelepciune şi model de eloquenţă a d-lui preşedinte al Consiliului de Miniştri cu care ne mândrim că ne este coleg la această Facultate, după cuvântul înaripat al studentului ardelean Remus Teţu, vă cer voie pentru o desvoltă prelegerea mea inaugurală despre „Rolul Universităţii în Statul naţional".

După ce arată etapele evoluţiei învăţământului universitar care a fost mai întâi al colegiilor şi apoi al ideologiei liberale, astăzi, spune d. Finţescu, Universitatea are misiunea să formeze cadrele pentru conducerea Statului şi să studieze toate problemele care interesează colectivitatea. D-sa analizează pasajul din proclamaţia d-lui Mareşal Ion Antonescu despre reforma universitară, arătând misiunea profesorilor şi studenţilor în cadrul noului Stat.

Statul se clădeşte din nou. Este un tot renăscut, un Stat bazat tocmai pe intima structură a Naţiunii, el este deci un Stat naţional. Mai înainte se înţelegea prin Stat Naţional, Statul care

(Continuare în pag. III-a)

MAJESTATEA SA REGELE A PREZIDAT SOLEMNITATEA DESCHIDERII CURSURILOR UNIVERSITĂŢII DIN BUCUREŞTI

(Urmare din pagina II-a)

Intrunea în hotarele lui un popor omogen, o Naţiune. Azi un Stat este naţional nu numai prin întrunirea sub aceiaşi suveranitate a unui popor, ci este naţional pentrucă este personificarea însăşi a Naţiunii, pentrucă este organizarea luturor forţelor vii ale naţiunii pentru realizarea scopurilor superioare ale Naţiunii. Pentrucă toate forţele individuale şi a grupărilor de indivizi sunt şi numai de acela sunt libere să-şi desfăşoare activitatea, pentru ca prin activitatea lor să se ajungă la realizarea aspiraţiunilor Naţiunii însăşi.

Profesorul universitar trebue să pătrundă în intima structură a organismului Noului Stat. El trebue să fie convins că „scire leges non hoc est verba earum tenere, sed vim ac protestatem".

Maestrul nu trebue să se izoleze de Naţiune. El trebue dimpotrivă să fie, după cum a scris deceurând un profesor german, intim participant al comunităţii, iar profesorul de drept mai ales, trebue să fie în orice moment interpretul conştiinţei juridice a Naţiunii, confundându-se în comunitatea naţiei. Cu drept cuvânt s'a zis că profesorul nu lucrează numai în cabinetul său, în laboratorul sau biblioteca sa, ci îşi îndeplineşte înalta misiune în contactul de fiecare zi cu tineretul.

Trebue să asigurăm şi pe conducător dar şi pe tineret, care este aşa de sensibil la problemele timpului, ci care trăeşte mai mult în viitorul naţiei, că ei găseşte în profesori nu savanţi reflectori la aceie probleme ce-l agită, ci cercetători ai trecutului, cu experienţa prezentă şigata de a-i fi îndrumători, de altfel singurii îndrumători fireşti în labirintul problemelor sociale şi politice ale timpurilor noui.

Vai de universităţile în care spiritul nou nu pătrunde!

Universităţile româneşti se desfăşoară în linie pentru o nouă zidire spirituală, pentru ştiinţă, pentru adevăr, toate în serviciul naţiei deci a Statului, îmbinat indisolubil cu aceasta.

Studenţimea este prezentă. Ea se pregăteşte pentru ziua de mâine.

Unii în cuget şi în simţiri este lozinca noastră.

Uniţi în cuget şi în simţiri în jurul Regelui, urmând pe Conducător în biruinţă".

Cuvântarea d-lui Decan prof. N. I. Fîntescu, a fost viu aplaudată de întreaga studenţime şi asistenţă.

După terminarea cuvântărilor, orchestra Filarmonică regizată de sub conducerea maestrului George Georgescu a executat „Rapsodia" de maestrul George Enescu.

Apoi se intonează Imnul Regal.

Solemnitatea la sfârşit în cinpa în care Majestatea Sa Regele spune:

„Declar nou an academic al Universităţii din Bucureşti, deschis!".

Din nou Majestatea Sa Regele e ovaţionat de studenţime cu puternice strigăte de „Trăiască Regele".

In această atmosferă înălţătoare, Suveranul părăseşte localul Facultăţii.

Solemnitatea a luat sfârşit la orele 1.20 p. m.

BASARABIA, TEMELIE DE GRANIT PENTRU EUROPA CEA NOUĂ

(Urmare din pagina I-a)

vot fără proteg, până la unul, încredinţându-şi destinul în mâna făcătoare de minuni a Conducătorului Statului, fericiţi că soarta — prin intelepciunea Marescalului şi vitezia ostaşului român — l-a învredniciţ şi pe el să trăiască acest ceas epocal.

Credem deplin în ţăria acestei manifestări de încredere şi de voinţă. Din ea se va ridica zidirea cea nou a ţării basarabene, gândită şi năzuită de Conducător. Ea va face ca pe meleagurile răsăritene ale Neamului să reînfloorească un trecut de glorie şi de eroicile romănă şi să se stearpă definitiv şi pentru totdeauna urmele străinismului şi ale barbariei.

Prin ea, flacăra lumină a românismului va lumina Răsăritul Europei, reluând cu vigoare forţa de expansiune sădită în sul de voinţa latină. Vom continua o tradiţie, pe cât de veche pe atât de scumpă nouă. Vom dura temelie de granit pentru Europa cea nouă, care se făureşte azi cu mărete jertfe de sânge ale popoarelor lui Christos.

George A. Petre

CÂND INCEPE CIRCULAŢIA TRAMVAIELOR LA CHIŞINĂU

Conducerea oraşului comunale, după o muncă titanică de 4 luni şi jumătate, a reuşit să pună în funcţiune până în prezent uzina de apă, care alimentează întregul oraş, precum şi uzina electrică ce furnizează lumină instituţiilor de stat şi locuinţelor funcţionarilor superiori în curs de rezolvare fiind şi problema furnizării de curent electric pentru întreaga populaţie a Chişinăului.

Aceasta conducere a raportat d-lui col. Anibal Dobjanschi, pelmarul oraşului, că în ziua de 5 Decembrie se va putea inaugura circulaţia tramvaielor în localitate, iar la 6 Decembrie, va începe traficul normal pe următoarele trasee:

Gara—Spitalul Central, pe str. Alexandru cel Bun, cu 6 vagoane;

Str. Alexandru cel Bun—Regele Carol I şi Regi, până la stadionul „Regele Ferdinand I" (Câmpul Sportiv), 3 vagoane;

Str. Armenească, dela Cimitirul Ortodox Central la str. Alexandru cel Bun, cu vagoane;

Str. Alexandru cel Bun—Moţilor, pe str. Ţăranu Rareş, un vagon;

Str. Ştefan cel Mare, dela str. Regele Carol I, spre şoseaua Scuienilor, un vagon.

Costul biletelor va fi de: 2, 5 şi sub 5 lei, pentru elevi şi militari. Taxa de 7 lei se va plăti pe un parcurs cu corespondenţă sau pentru linia întreagă. Pentru o singură zonă, de ex., traseul: Gara—str. Regele Carol I, se va plăti 5 lei, iar până la capăt, adică până la spitalul Central, 7 lei.

Ofiţerii vor plăti biletul cu şi pentru civili.

Nu se acordă nici o gratuitate, nici chiar funcţionarilor azlaei sau ai primăriei. Nu se face nici o deosebire între cetăţeni, cu excepţia elevilor şi a militarilor, aceiaşi tuturor fiind abonaţi necesar pentru desvoltarea traficului cu tramvaiul, lipsind cu desăvârşire orice altul de locomotie.

PIERDERI DE ACTE

Pierdut actele de proprietate pentru următoarele vite:

Un cal roib, ofţa în un ochi, pintat în frunte;

Un cal bătrân, 8 ani dinţi de jos lăţiţi;

O junică de 2 lun. ani, roşie, cu pete albe, frunţea albă;

Un vitel, de 1 lun. ani, roşu, capul alb; acte eliberate pe numele lui Margine Chişinău, str. Alexandru Sturza 22.

Le declar nule şi fără valoare în mâinile ori cui s'ar găsi.

BASTILIA CHIŞINĂULUI, CU PATRU TURNURI DINŢATE, MARTORA URII CE NE-AU PURTAT-O RUŞII...

Hoţii vă vor spune, că sunteţi nemernici.-Personagii pronunţate din strune.-Anuşca, pe care au iubit-o criminalii.-Cutremur şi prigoană Mormânt cu dinamită şi benzină

Inchisoarea Centrală din Chişinău, despre care scria Elisée Réclus că e clădirea „principală" a oraşului, se ridica la ceruri cu cele patru turnuri dinţate, paralel cu piaţa omonimă a oraşului, — obosite de vite de mai târziu, străfulgerând noptile cu lună prin fantomaticele crenelori ale unei adevărateşi mănăstiri diavole, dăruindu-i fiecărui trecător senzaţia albă a recluziunii.

In gheretele paznicilor se concentrau zina cuvuvaiele, iar poarta grea dela intrare se deschidea rar, ca şi când ar fi intrat un-a din numai cei predestinaţi pieiri.

Balzac, Beranger, care a vizitat-o în 1836, scria despre mahalaţiile ei:

„Tăcerea ce se scurge de pe zidurile ei predispune de moarte. Ele adăpostesc oameni bogaţi şi duşi, care aproape până şi trece rând de lumină ce ar mai putea pătrunde prin ferestrele subţiri ca nişte mucuri de lumânare, dau o iluzie că această grămadă şi mreţă clădire e concentrată de o mână neagră de om, ca şi ca o mănăstire a unei personalităţi ce ar fi dăruit-o cineva ceasu bătăi, ca pe un dar de fericire socială, ci numai ceasul de extirpare a unei anumite stări de neomenie".

Pentrucăci de pe pieptul turnului din mijloc stea o lumă de cruce aţintită adânc în carnea pământului greu cât patru oameni, toţi cei pe care ştiţi şi din ea se putea zări în lumina albastră seara o siluetă de lumină ţâşnindă din capătul ei, a luminii ce ştiţi, a luminii.

Din cele mai vechi timpuri ale Chişinăului, Inchisoarea aceasta cerşea ca un cimitir al plânsetului se ştia medomitrazică, ceea ceea ca o pată de noroi pe albeţa hainei a unei perele de casă boierească.

Nici oraşele nu era în stare să domolească umbra tăcerii, pe care o răspândea Bastilia Chişinăului. In ceea mai îndepărtare arşiţă de vară, muchiul de pe ferestrele externe ale grosimei clădiri rămânea umezeala, iar ape îmbibarii în coridoarele cărţi, tocmai din fundul Rusiei continua să lăcrimeze, ca un ochi pierdut în neuntă lumină.

Rar se puteau observa la porţile duble ale acestei fantastic cazne chipuri de femei cu ceaţari pline, venite să aducă cu privirile chinuite pe bărbaţii lăsăturei şi unei greoaie construcţiuni, unelte ştiţe o clădire şi o cruzimă şi o privire

ULTIMA ORA

IN REGIUNEA GONDAR

LUPTELE CONTINUĂ CU INVERŞUNARE

ROMA, 15 (Rador). — Iată comunicatul marelui cartier general al Forţelor armate Italiene No. 331:

Inamicul a efectuat incursiuni aeriene asupra Catandei şi a unoraor Adiacente şi Brindisi aruncând bombe explozive şi incendiare; câteva bombe particulare au fost avariate; câte pământeni 11 morţi şi 12 răniţi la Catania şi 12 morţi şi 8 răniţi la Adiacente. Activitatea populaţiei civile a fost exemplară.

In Africa de Nord, nimic un eveniment important pe frontul vestic.

In Africa Orientală, în regiunea Gondar şapte dezertori de la inamicul sunt în curs de urma atacurilor pe care inamicul le dă de mai multe ale cu forţe mereu crescânde. Trupele noastre, răzbunând cu o teribilă pedeapsă dând viteazei noastre apărări.

Avioane germane au atacat lucrările portului din Tobruk şi amenajamentele din zona Marsa Matruh, reuşind în mod efecte obiectivele vizate.

Numărul avioanelor inamice doborâte de avioanele germane de vânătoare, în cursul luptelor pe frontul dela Sidi Omar citate în comunicatul de ieri, a crescut şase deci la patru.

Aviaţia britanică a aruncat bombe asupra localităţilor Derna şi Barce; au fost provocate câteva victime la civili pecum şi câteva pierderi pentru populaţia locală.

La Mediterana, unul din avioanele noastre torpilatoare remarcat de locotenentul pilot Camillo Bizzeglia, a pornit un atac vasul engleza avariindu-l în mod grav. Acest raport s'a confirmat în urmă.

EFICACITATEA EXTRAORDINARĂ A ARTILERIEI ANTI-AERIENE GERMANE

BERLIN, 15 (Rador). — Nicăieri, dealungul celor 9000 kilometri de coaste europene pe care le supraveghează în prezent armata de uscat şi flota germană, nu au reuşit englezii să dea vreun atac de deosebită importanţă. Cercurile bine informate din Berlin subliniază că acest fapt se datoreşte eficacităţii extraordinare a artileriei antiaeriene germane.

Începând dela frontiera spaniolă şi întinzându-se dealungul coastei franceze, belgiene şi olandeze, dealungul coastei Danemarcei şi a insulelor ei şi dealungul întregei coaste norvegiene, artileria de coastă germană, artileria antiaeriană şi numeroase baterii asigură pazei Reichului şi a teritoriilor ocupate.

Baze navale şi aeriene germane ocupă locurile marilor căile pentru care are o lungime de 6000 kilometri. La aceasta trebue să se adauge cel 3000 kilometri ai coastei baltice, dela Flensburg la Leningrad. Dacă se adaugă coastele şi coasta Mării Negre, se ajunge la un total de 9000 kilometri front maritim apărat de forţele germane. In acest total nu intră coasta africei.

Chiar şi atunci când cea mai mare parte a aviaţiei germane era angajată pe frontul răsăritean şi în alte locuri, aviaţia britanică nu a reuşit să obţină vreun succes deosebit în vreun punct al acestui front gigantic.

In schimb, aviaţia germană a atacat fără [illegible] obiective militare depe insulele britanice. In tot acest timp, industria germană de armament nu a suferit pagube ce merită a fi menţionate depe urma raidurilor aeriene britanice pe deasupra Germaniei.

Dela 1 Ianuarie până la 31 Octombrie 1941, aviaţia britanică a pierdut 1.192 avioane de luptă şi 1.570 avioane de bombardament. In acelaşi timp, aviaţia germană a pierdut doar 607 avioane de bombardament în toate că a avut să facă faţă unor împrejurări mai grele.

CHIŞINĂUL VA RĂMÂNE PRINTRE ORAŞELE-MARTIRE ALE ACESTUI RĂZBOIU

VICHY 10 (Rador). — Trimisul special al agenţiei Havas-OB transmite din Chişinău:

Chişinăul va rămâne printre oraşele-martire ale acestui război. Patru luni după recucerirea sa de către trupele române, urmele sângeroase ale luptelor ce s'au dat în Basarabia şi distrugerile infricoşătoare făcute de bolşevici se mai văd ca în prima zi.

Centrul oraşului, în deosebi, este un morman de ruine în care soldaţii şi lucrătorii români încearcă să pună puţină ordine.

Primul locru care se vede din abor peste oraş este o coloană prăbuşită descurmezişul unei întreg cartier este un pilon al staţiei de radio pe care ruşii l-au doborît înainte de plecare şi care a dărâmat [illegible] de casa.

Românii au început cu mult curaj, opera de reconstrucţie. Prizonierii sovietici lucrează sub conducerea românilor, trecând în ordine de la cantonamente spre santiere, având o înfăţişare nici mai bună, nici mai rea decât a prizonierilor altor ţări.

Se lucrează în primul rând, la reînfiinţarea serviciilor publice în deosebi la transporturi, apă şi electricitate, pentru care câteva mii de locuitori rămaşi sau înapoiaţi.

Centrala electrică mai era acum câteva săptămâni o grămadă de izvoare, răsucite, de geamuri sparte şi de motoare sfâşiate. Uzina îşi recapătă înfăţişarea ei normală şi câteva turbine au şi fost reparate. Câteva tramvaie au şi început să circule, deşi depoul mai este o grămadă de ruine. Catedrala graţie unei minuni, nu a avut decât puţin de suferit şi va fi redată cultului în curând. Serviciul religios nu o fost întrerupt sub bolşevici.

Când ruşii au răpit Basarabia, Chişinăul avea 120.000 locuitori. Azi nu mai sunt decât vreo 38.000, restul s'a retras sau a fost luat cu sila.

Administraţia funcţionează, ordinea este asigurată, aprovizionarea este normală.

FRONTUL SOVIETIC DIN CARELIA A FOST STRĂPUNS

HELSINKI, 15 (Rador). — Corespondentul Agenţiei Stefani transmite:

Dupa ultimele rapoarte, frontul sovietic din Linia Inaintării Iarnii, din Carelia orientală, a fost străpuns.

Inaintarea cu duce spre Karhumaki este acum deschisă pentru trupele Finlandeze, ce se află la aproape 30 de km. de acest important nod de cale ferată de pe linia Murmansk. El se află situat în faţa localităţii Pavenitz şi controlează întreaga zonă dela nordul lacului Onega.

Infanteriştii aruncă grenade (P. P.)

COMUNICATUL GERMAN

TRUPELE GERMANE CUCERESC NOUI POZIŢII IN CRIMEEA

Importante instalaţii de război distruse la Leningrad.-Fortificaţii de campanie atacate la Moscova.-Convoi de vase engleze bombardate în Mediterana

BERLIN 15 (Rador). — Dela cartierul general al Führerului, inaltul comandament al forţelor armate germane comunică:

In Crimeea, în luptele dela Sevastopol şi Kerci, cu toată rezistenţa îndârjită a inamicului, trupele germane au mai câştigat teren.

In sectorul central al frontului de răsărit, contraatacurile puternice, date de inamic cu infanterie şi care de luptă, au fost respinse. Bolşevicii au pierdut aici 44 tankuri.

Artileria grea a armatei a bombardat cu succes instalaţiile importante de război din Leningrad.

Mari formaţiuni de avioane de luptă şi Stuka au atacat, în sectoarele dela sud de Moscova şi de la est de lacul Ladoga, fortificaţii sovietice de campanie, concentrări de trupe, linii ferate şi baze aeriene. Inamicul a suferit pierderi grele în oameni, arme grele şi material rulant.

Alte atacuri aeriene incununate de succes au fost îndreptate contra instalaţiilor de cale ferată dela Murmansk.

Moscova şi Leningradul au fost bombardate noaptea trecută.

După cum s'a anunţat printr'un comunicat special, marina de război germană a obţinut un nou şi mare succes.

Submarine germane au atacat în Mediterana occidentală o formaţiune de vase de război britanice.

Cu prilejul acestui atac, două submarine, comandate de căpitanii Reschke şi Guggenberger, au scufundat vasul purtător de avioane ARK ROYAL şi au avariat vasul de linie MALAYA atât de grav, încât el a trebuit să fie remorcat până în portul Gibraltar.

Alte unităţi britanice au primit lovituri directe de torpile.

Vasul purtător de avioane „ARK ROYAL" fusese grav avariat cu prilejul unui atac aerian dat la 26 Septembrie 1939, dar după reparaţia sa a fost totuşi pus din nou în serviciu.

Amiralitatea britanică a recunoscut această pierdere.

In mările din jurul Angliei, avioane de luptă au distrus, în faţa coastei de est a Scoţiei, un cargobot de 1500 tone.

In Africa de Nord, avioane germane de vânătoare au doborît patru avioane inamice dintr'o importantă formaţiune de vânătoare britanică.

In intervalul de timp de la 5 până la 11 Noembrie, aviaţia britanică a pierdut 119 avioane. In acelaşi interval, aviaţia germană a pierdut în luptă contra Marei Britanii şase avioane.

Stalin avertizează poporul sovietic

că pericolul a crescut considerabil

Lupte crâncene la porţile Leningradului şi ale Moscovei.-Situaţie disperată în toate sectoarele frontului.-Calea spre Caucaz este deschisă înaintării germane

HELSINKI, 15 (Tel. part.). — Făcând astă noapte descrierea situaţiei frontului de est, postul de radio sovietic ce se intitulează „Moscova", dar care nu mai funcţionează în Capitala roşie de când marele strateg al prăbuşirii bolşevice s'a refugiat, cu întregul lui stat major guvernamental în Samara (Kuybishev), a găsit că această situaţie este foarte alarmantă.

„Lupte crâncene se dau la porţile Leningradului, — a şi început cronicul postului „Moscova" cronica sa de război. Aceeaşi situaţie este şi la Moscova, ca şi la Rostov, Tula şi Orel. Nori negri s'au lăsat asupra oraşului lui Lenin. La ce priveşte Capitala noastră, este probabil că germanii fiind să ocupe poziţii principale imediate şi apoi să începă înaintarea pe auto-stradă, spre Moscova, ocupând-o simultan din două părţi.

Nu mai puţin violente sunt şi luptele din cotul Rostovului. Şi aci, comandamentul german tinde să realizeze planul de a ocupa Rostovul prin spate. Cerchizanii-şi în felul acesta calea spre Caucaz, spre petrolul nostru.

După cum ne-a avertizat însuşi Stalin, pericolul nu numai că n'a scăzut, ci el a crescut în mod considerabil. Inamicul este puternic. El dispune mai ales de o supremaţie numerică şi calitativă de tancuri. Ajutorul englez şi american întârzie, deci trebue să ne bizuim pe forţele noastre proprii şi să oprim înaintarea germanilor. Deşi dracul nu-i atât de negru cum îl zugrăvesc oamenii, noi trebue să ne adunăm ultimele forţe".

SEBASTOPOLUL IN PREAJMA DE A FI CUCERIT DE FORŢELE GERMANE ŞI ROMÂNE

BERLIN, 15 (Rador). — Soarta Sebastopolului a devenit o simplă chestiune de timp, declară cercurile autorizate germane.

Germanii se găsesc pe lângă aceasta într'o situaţie favorabilă, întrucât cucerirea Sebastopolului nu constituie pentru ei o chestiune de prestigiu, aşa cum a fost cazul pentru englezi şi francezi în războiul Crimeei din 1854. Atunci, oraşul nu debarcat la 14 Septembrie la Eupatoria. La Sebastopol au întâmpinat o crâncenă rezistenţă datorită în bună parte condiţiilor naturale, când au încercat să ia cu asalt oraşul. Aceste condiţii au permis Sebastopolului să reziste timp de un an de zile. Oraşul nu a fost evacuat decât când generalul Mac Mahon a cucerit, în Septembrie 1855, bastionul Malakoff.

Este bine, se subliniază la Berlin, să se şi o de pe acum aceste lucrări, căci atunci când oraşul Sebastopol va fi cucerit englezii, după cunoscuta lor metodă, vor anunţa desigur că nu a intenţionat ziua şi cucerirea Sebastopolului, căci, dacă ţinând condiţiile naţionale, ei nu mai pot fi apărat, ei vor declara dimpotrivă că retragerea incununată cu succes a bolşevicilor trebue considerată drept o faptă de armă egală în importanţă cu retragerea dela Dunkerque.

SOVIETICII DUC LIPSĂ DE AVIOANE

HSINKING, 15, (ESS). — Sovieticii trebue să calculeze cu o serioasă criză de avioane, deoarece importul din Statele Unite a încetat în mod practic, pe de o parte de oarece vremea este nefavorabilă, pe de altă parte şi sovieticii ca şi americanii duc o serioasă lipsă de piloţi.

Inspăimântătoarele pierderi de avioane pe frontul european, care au diminuat flota sovietică din Extremul Orient cu două treimi împiedecă în mod integral pe sovietici să-şi realizeze planurile şi să trimită piloţi în Alaska.

HSINKING, 15 (ESS). — Oprirea tuturor lucrărilor de construcţie în şantierele navale din Vladivostok, Caborovsk şi Komsomolsk a fost ordonată de către comisarul sovietic al poporului pentru apărarea ţării spre a preveni lipsa de materiale în construcţia de vase.

S'a interzis în acelaş timp să se înceapă construcţia de noi vase, iar lucrările începute trebuesc oprite. Comisarul de apărare a ţării a hotărît ca să introducă vasele în construcţie prin cumpărările făcute în Statele-Unite.

INFIINŢAREA UNUI GHETTO EVREESC IN GUVERNĂMÂNTUL GENERAL

LEMBERG 15 (Rador). — Consiliul de igienă publică a decis să se creeze un ghetto evreesc în capitala districtului Lemberg. Dela 26 Noembrie şi până la 14 Decembrie, toţi evreii trebue să se mute în cartierul situat la Sud de calea ferată Lemberg-Tarnopol, iar polonezii şi ucrainenii cari locuesc în acel cartier, trebue să se mute în alte cartiere ale oraşului.

Conducerea operaţiunilor pentru această strămutare este dată pe seama unui comitet evreesc format în acest scop.

Spaţiul operaţiunilor aeriene germane se întinde până în pragul Caucazului

BERLIN, 15. (Rador). — Agenţia DNB., află din sursă competentă că actualmente spaţiul de operaţiuni al aviaţiei germane se întinde până în pragul Caucazului.

Acolo a fost bombardată Tamanskaia, o localitate mică dar importantă prin aşezarea sa, şi care totodată este primul popas din drumul de retragere de dincolo de Kerci.

Tamanskaia se află situată în faţa localităţii Kerci, în golful cu acelaş nume, care este cuprins între două peninsule în formă de deget.

In plus, au mai fost bombardate localităţile Anapa dintre Kerci şi Novorossisk, precum şi Tuapsa, situată la sud-est de Novorossisk.

Anapa este o staţiune climaterică şi port la mare. Rada sa are o lungime de 850 metri şi o adâncime de 3,8 metri. Lângă port se află un aerodrom cu o şcoală de piloţaj şi o şcoală de paraşutişti. In apropiere se află o cazarmă pentru trupe blindate, precum şi o secţie de hidroaviaţie.

Tuapsse, cu aproape 30.000 locuitori, este o insemnă dublu cât Anapa, este deasemeni localitate balneară şi port la mare. In 1934, portul a înregistrat un trafic de o jumătate de milion de tone. Industria din Tuapsse este reprezentată în special prin rafinăriile de petrol, fiind alimentată de o conducă petroliferă de 85 kilometri lungime.

Ruşii luptă cu disperare şi cu preţul a grele pierderi

ROMA, 15 (Rador). — Trimisul special al agenţiei „Stefani" în zona de operaţii anunţă că succesele raportate de către trupele corpului expeditionar italian în Rusia, trupe cari au ocupat acum de curând, o foarte importantă zonă industrială la Est de Gorlowkar, au provocat o vie şi desperată reacţiune a forţelor sovietice cari au încercat, chiar cu preţul a grele pierderi, să recucere poziţiile pierdute.

CONTRAATACURILE SOVIETICE PE FRONTUL MOSCOVEI AU FOST SFĂRÂMATE DE TRUPELE GERMANE

BERLIN, 15 (Rador). — Trupele germane au sfărâmat în 13 Noembrie, pe frontul Moscovei, contraatacurile date de bolşevici. Artileria germană luând sub focul ei pe bolşevici a făcut să devie imposibil orice atac concentrat, astfel că inamicul a fost nevoit să se retragă cu pierderi sângeroase. Mai multe tancuri sovietice au fost avariate, iar trei altele de cel mai grea model au fost complet distruse de tunurile anti-tanc. Trupele germane au urmărit pe inamic în retragere, înaintând astfel pe poziţiile lor.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5-7-9